

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1952-1953.

21 AVRIL 1953.

Projet de loi tendant à réaliser certains ajustements en matière de réparations à accorder aux victimes civiles de la guerre 1914-1918.

AMENDEMENTS PROPOSÉS AU TEXTE
DE LA COMMISSION

I. — PAR MM. CORNEZ ET LACROIX.

ART. 3.

Remplacer au 1er, *b*, les mots « une allocation annuelle de 9.300 francs à la veuve, si », par :

« Est également assimilée à la veuve visée aux alinéas précédents, la veuve dont ».

Justification.

Les veuves, mariées après le fait dommageable, mais avant le 1er janvier 1935, ont dû, pendant de nombreuses années, subvenir à leurs besoins au moyen d'une maigre allocation de 675 francs par mois.

Le projet qui nous est présenté ne leur accorde qu'une misérable aumône de 100 francs par mois, ce qui est manifestement insuffisant. Compte tenu des sacrifices qu'elles ont librement consentis en liant leur sort à celui des invalides, il ne nous paraît pas exagéré de penser que le moment est venu de les assimiler aux autres veuves.

R.A. 4456.

Voir :

Documents du Sénat :

301 (Session de 1951-1952) : Projet de loi;

427 (Session de 1951-1952) : Rapport;

200 (Session de 1952-1953) : Rapport complémentaire.

Annales du Sénat :

8 et 9 juillet 1952; 25 et 26 mars 1953.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1952-1953.

21 APRIL 1953.

Wetsontwerp strekkende tot het verwezenlijken van sommige aanpassingen inzake het herstel te verlenen aan burgerlijke oorlogsslachtoffers van de oorlog 1914-1918.

AMENDEMENTEN VOORGESTELD OP
DE TEKST VAN DE COMMISSIE

I. — DOOR DE HH. CORNEZ EN LACROIX.

ART. 3.

In 1°, *b*, de woorden « een jaarlijkse uitkering van 9.300 frank aan de weduwe, indien het huwelijk » te vervangen door :

« Wordt gelijkgesteld met de weduwe, bedoeld in de vorige alinea's, de weduwe wier huwelijk ».

Verantwoording.

De weduwen, die na het schadegeval, doch vóór 1 Januari 1935, gehuwd zijn, hebben jarenlang in hun behoeften moeten voorzien met een karige uitkering van 675 frank per maand.

Het voorgelegde ontwerp verleent hun slechts een schamele aalmoes van 100 frank per maand, hetgeen kennelijk ontoereikend is. Rekening houdend met de offers die zij vrijwillig hebben gebracht door hun lot te verbinden aan dat van de invaliden, schijnt het ons niet overdreven te zeggen dat de tijd gekomen is om hen met de andere weduwen gelijk te stellen.

R.A. 4456.

Zie :

Gedr. Stukken van de Senaat :

301 (Zitting 1951-1952) : Wetsontwerp;

427 (Zitting 1951-1952) : Verslag;

200 (Zitting 1952-1953) : Aanvullend verslag.

Handelingen van de Senaat :

8 en 9 Juli 1952; 25 en 26 Maart 1953.

La date du 1er janvier 1935 est celle qui met fin à l'introduction des demandes de pension des veuves civiles. Elle nous paraît convenir pour l'application de cet article.

**

ART. 7, § 1.

1. Au premier alinéa, remplacer « 40 p. c. » par « 20 p. c. ».

2. Au quatrième alinéa, remplacer le chiffre « 20 p. c. » par « 10 p. c. ».

Justification.

1. Le projet qui nous est présenté ne permettrait l'introduction de demandes en aggravation d'invalidité qu'aux invalides déjà pensionnés sur la base d'une invalidité reconnue de 10 p. c.

Cela nous paraît injuste, compte tenu surtout du fait que, depuis 1927, les dispositions légales ne leur ont pas permis de se pourvoir en aggravation.

Il en résulte donc qu'à l'heure actuelle certains d'entre eux, reconnus à l'époque invalides à 20, 25 ou 30 p. c. ont vu, depuis un quart de siècle, leur état s'aggraver, en raison directe des conséquences des maladies ou infirmités contractées par faits de la guerre 1914-1918 et tout recours leur serait refusé, ce qui serait injuste.

Le présent amendement ne peut donner lieu à la naissance d'abus, si l'on tient compte surtout de la sévérité des examens auxquels les impétrants sont soumis de la part de l'office médico-légal, devant qui ils devront obligatoirement comparaître.

2. Le projet prévoit que le taux d'invalidité sera diminué si l'examen médical révèle une différence de 10 p. c. en moins, par rapport au taux antérieur d'invalidité, mais qu'il ne sera augmenté que si cet examen médical révèle une différence, en plus, d'au moins 20 p. c.

Nous ne pouvons accepter cette différence de régime qui nous est proposée et que rien ne justifie, et c'est pourquoi nous proposons une formule d'équité qui permet d'augmenter les taux, quand le pourcentage d'invalidité est reconnu supérieur de 10 p. c. au moins au pourcentage antérieur.

**

ART. 13.

Remplacer le premier alinéa par le texte suivant :

« La présente loi entre en vigueur le 1er juillet 1951. »

De eerste Januari 1935 was de einddatum voor de indiening van pensioenaanvragen van burgerlijke weduwen. Deze datum schijnt ons geschikt voor de toepassing van dit artikel.

**

ART. 7, § 1.

1. In het eerste lid, « 40 t. h. » te vervangen door « 20 t. h. ».

2. In het vierde lid, « 20 t. h. » te vervangen door « 10 t. h. ».

Verantwoording.

1. Volgens het ontwerp dat ons is voorgelegd zouden alleen de invaliden wier invaliditeit minstens 40 t. h. bedraagt, een aanvraag om herziening van hun invaliditeitsgraad wegens verergering kunnen indienen.

Dit schijnt ons onbillijk, rekening gehouden met het feit dat, sinds 1927, de wettelijke bepalingen het hun niet hebben toegelaten een aanvraag wegens verergering in te dienen.

Hieruit volgt dus, dat sommigen van hen, aan wie toen een invaliditeit van 20, 25 of 30 t. h. werd toegerekend, thans, na een kwart eeuw, hun toestand hebben zien verergeren, als rechtstreeks gevolg van de ziekten of gebrekkigheden die zij opgedaan hebben ingevolge feiten van de oorlog 1914-1918 en hun zou elke mogelijkheid van beroep ontzegd worden, hetgeen onbillijk zou zijn.

Dit amendement kan geen aanleiding geven tot misbruiken, vooral indien men rekening houdt met de strengheid van de onderzoeken waaraan de aanvragers onderworpen worden door de gerechtelijk-geneeskundige dienst, voor welke zij verplichtend zullen moeten verschijnen.

2. Het ontwerp bepaalt dat het invaliditeitspercentage verminderd zal worden indien uit het geneeskundig onderzoek een vermindering van 10 t. h. tegenover het vroeger invaliditeitspercentage blijkt, doch dat het slechts zal verhoogd worden indien uit dit geneeskundig onderzoek een verhoging van ten minste 20 t. h. blijkt.

Wij kunnen dit verschil in behandeling, dat door niets verantwoord is, niet aanvaarden en daarom stellen wij een billijke formule voor, op grond waarvan het mogelijk zal zijn de percentages te verhogen wanneer het erkende invaliditeitspercentage ten minste 10 t. h. hoger is dan het vroegere percentage.

**

ART. 13.

Het eerste lid te vervangen als volgt :

« Deze wet treedt in werking op 1 Juli 1951. »

Justification.

Depuis 1948, les veuves n'ont plus bénéficié d'augmentations. Depuis 1949, les invalides sont dans la même situation.

Diverses dispositions légales ont, entretemps, accordé des augmentations du taux de leur pension aux autres victimes de la guerre.

Ces augmentations étaient justifiées mais elles le sont au même titre pour les victimes civiles de 1914-1918 auxquelles s'appliquent les dispositions du présent projet.

Le présent amendement ne vise donc qu'à placer toutes les victimes de la guerre sur un pied d'égalité.

J.-B. CORNEZ.
A. LACROIX.

II. — PAR M. GLINEUR.

ART. 4.

Intercaler ce qui suit entre le premier et le deuxième alinéa de l'article 12 :

« Elles ne peuvent servir de base de calcul des revenus, pour l'obtention d'une pension de vieillesse. »

Justification.

Il est inadmissible que ces misérables taux de pensions des veuves de nos déportés continuent à être pris en considération pour l'obtention, la diminution ou le refus du droit à la pension de vieillesse, parce qu'ils dépassent le montant prévu dans la loi générale des pensions de vieillesse.

Si je ne me trompe, ce sont surtout les veuves d'assurés-libres qui sont victimes de ce texte.

H. GLINEUR.

III. — PAR MM. LACROIX ET CORNEZ.

ART. 10.

Ajouter un alinéa ainsi conçu :

« Les pensions prévues par la présente loi sont immunisées dans le calcul des ressources servant de base pour la détermination des pensions de vieillesse, tant pour les veuves que pour les assurés eux-mêmes. »

Verantwoording.

Sinds 1948 hebben de weduwen geen verhoging meer ontvangen. Sinds 1949 verkeren de invaliden in dezelfde toestand.

Verschillende wettelijke bepalingen hebben onder-tussen pensioenverhogingen toegekend aan de andere oorlogsslachtoffers.

Die verhogingen waren billijk, doch zulks geldt eveneens voor de burgerlijke slachtoffers van 1914-1918, waarop de bepalingen van dit ontwerp van toepassing zijn.

Dit amendement heeft dus enkel tot doel alle oorlogsslachtoffers op gelijke voet te stellen.

I. — DOOR H. GLINEUR.

ART. 4.

Tussen het eerste en het tweede lid van artikel 12, het volgende in te voegen :

« Zij mogen niet als grondslag dienen bij de berekening van de inkomsten voor het verkrijgen van een ouderdomspensioen. »

Verantwoording.

Het is niet aan te nemen dat het schamele pensioen van de weduwen onzer weggevoerden verder in aanmerking genomen wordt voor het verkrijgen, vermindern of weigeren van het ouderdomspensioen, omdat het bedrag er van hoger ligt dan bepaald is bij de algemene wet op de ouderdomspensioenen.

Bij mijn weten zijn vooral de weduwen der vrij verzekerden het slachtoffer van die bepaling.

III. — DOOR DE HH. LACROIX EN CORNEZ.

ART. 10.

Een lid toe te voegen, luidende :

« De in deze wet bepaalde pensioenen worden vrijgesteld bij de berekening van de inkomsten die tot grondslag dienen bij de bepaling van de ouderdomspensioenen zowel voor de weduwen als voor de verzekerden zelf. »

Justification.

Les pensions ne sont pas des revenus. Ce sont des réparations de dommages. On l'a considéré ainsi pour les combattants.

Il y a lieu d'adopter la même immunisation pour les invalides civils et leurs ayants droit.

En effet, des veuves et des victimes civiles se voient refuser la majoration gratuite après enquête en raison de ce que les plafonds prévus par la loi des pensions de vieillesse sont dépassés, si l'on tient compte des sommes payées au titre de pensions de réparation prévues par la présente loi.

A. LACROIX.

J. CORNEZ.

Verantwoording.

Pensioenen zijn geen inkomsten. Het is een herstel van geleden schade. Men heeft dit aanvaard voor de oudstrijders.

Dezelfde vrijstelling dient aangenomen voor de burgerlijke invaliden en hun rechthebbenden.

Immers, aan sommige weduwen en burgerlijke slachtoffers wordt de kosteloze toeslag na onderzoek geweigerd omdat de in de wet op de ouderdomspensioenen bepaalde bedragen overschreden zijn, indien men rekening houdt met de sommen die uitbetaald worden bij wijze van herstellpensioenen waarvan sprake in deze wet.